

tilslutningsmæssigt lovpligtige virksomheder, som stadig væk er tilbage. Det kunne være interessant, om ministeren ville gøre sig den ulejlighed, hvis ministeren får et spørgsmål om det, at spørge BST'erne, hvad det har kostet. Det kunne jo være ganske interessant at se, hvad det ensidige stop har kostet.

Kl. 16.05

Så får det mig til at spørge ministeren: Mener ministeren, at han har overholdt arbejdsmiljøloven i spørgsmålet om, at parterne skulle høres undervejs? Var det ikke bare et brev ud om, at nu var det sat på hold? I forhold til arbejdsmiljøloven er der jo nogle ganske bestemte procedurer, der skal overholdes: Parterne skal høres.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Om det sidste vil jeg godt sige, at jeg er meget opmærksom på, at rådet i denne her sag har fået en kort høringsfrist. Men jeg fandt det nødvendigt, da jeg ønsker at iværksætte et stop for BST-udbygningen med virkning fra den 1. januar 2002, at bruge denne korte frist.

Men jeg kan forsikre, at det ikke vil være en normal procedure for mit fremtidige samarbejde med arbejdsmarkedets parter og med Arbejdsmiljørådet.

Carsten Hansen (S):

Jeg må sige, at når ministeren jo også i taler og udtryk lægger så meget vægt på parternes holdning, så er det ganske betænkeligt. Jeg mener også, at det, ministeren gjorde, er lige på kanten af det, loven foreskriver. Nu skal vi ikke lave en tamilsag ud af dette her, det har de borgerlige regeringer jo tidligere prøvet. Men jeg vil nok sige, at det var meget, meget tæt på, hvilket høringsvaret jo også viser.

Men angående udgiften vil jeg spørge: Når man i finansloven kan fastsætte, at det her stop koster 25 mio. kr. for de offentlige tilslutningspligtige BST'er, hvorfor kan man så i det mindste ikke opgive, hvad det koster staten?

Jeg fik ikke noget svar på, om ministeren vil skrive ud og sikre, at vi kunne få de oplysninger til rådighed i Folketinget.

Det sidste spørgsmål, jeg har, er: Overvejer ministeren at gøre det fuldstændig frivilligt at tilslutte sig BST-ordningerne?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vedrørende de korte frister vil jeg godt sige, at det, regeringen har lagt op til, er jo at se på en samlet prioritering inden for arbejdsmiljøområdet. I den forbindelse stod jeg over for den kendsgerning, at nogle uger efter, at jeg tiltrådte som minister, ville der ske en stor udbygning af BST, og der fandt jeg det rigtigt, når vi nu beder arbejdsmarkedets parter om at gå ind i en prioritering af arbejdsmiljøopgaverne og i en vurdering af hele arbejdsmiljøområdets funktionsmåde og effektivitet, at vi så også inddrog udbygningen af BST, da det jo er ret mange ressourcer, der vil blive beslægtet ved en udbygning af BST.

Derfor satte jeg det på hold, og jeg beklager den korte tidsfrist og høring, men det er jo ikke sådan, at sagen ikke vender tilbage, for Arbejdsmiljørådet arbejder nu med spørgsmålet og vil i løbet af nogle måneder vende tilbage med sin vurdering af prioriteringen af arbejdsmiljøopgaverne på hele området. Så jeg mener faktisk, at det var en fair måde at gribe de her ting an på.

I den forbindelse vil jeg også godt sige, at vi jo har haft kig på den incitamentspakke, som den tidligere regering gennemførte, hvor vi jo har sagt, at vi er uenige i den prioritering, den tidligere regering anvendte, altså at gøre arbejdsmiljøområdet til et afgiftsområde, og at virksomhederne skulle betale gebyr for opgaver, der er betalt over skatten.

Så i lyset af, at vi ønsker at inddrage det samlede område, har vi tilkendegivet, hvilke ting vi synes, der skulle tages af bordet. Men jeg vil godt sige, at for så vidt angår BST, vil vi være meget lydhøre over for de tilbagemeldinger, parterne giver.

Carsten Hansen (S):

Det sidste tilsagn er jeg selvfølgelig glad for, for jeg lægger ligesom ministeren for beskæftigelsesområdet jo megen vægt på, at parterne bliver hørt. Men det, der så undrer mig, er, hvorfor de gode erfaringer på området, som ministeren også anerkendte i sit svar på mit tidligere spørgsmål, ikke må komme chaufførområdet og andre grupper til gode.

Chaufførområdet er simpelt hen det farligste sted, man kan være, hvis man befinder sig i et udliciteret chaufførsæde i en bybus. Det er simpelt hen det farligste sted, man overhovedet kan være på hele arbejdsmarkedet.